

Fővárosi Ítéltábla

8.Pf.20.571/2021/10.

A Fővárosi Ítéltábla a Karsai Dániel Ügyvédi Iroda (cím1; ügyintéző ügyvéd: dr. Karsai Dániel) által képviselt felperes (felperes címe.) felperesnek – a Sárhegyi és Társai Ügyvédi Iroda (cím2.; ügyintéző ügyvéd: dr. Bártfai Beatrix) által képviselt alperes (alperes címe.) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2021. május 27. napján kelt, 62.P.22.906/2020/10. számú ítélete ellen a felperes 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és kötelezi az alperest, hogy a felperes e-mail cím1 elektronikus levélcímére 15 napon belül küldje meg az alperes által megkötött, ötmillió forint feletti értékű valamennyi szerződés listáját, közölve a szerződő felek nevét, a szerződés hatályát, tárgyát és értékét, továbbá küldje meg a felperes részére, hogy mely cégek a projekt azon magyar alvállalkozói, akik a teljesítéshez kerülnek igénybevételre, s ezen alvállalkozók a projekt hány százalékáért felelősek, s mekkora értékben részesülnek a beszerzés értékéből.

Köteles az alperes 15 napon belül a felperesnek megfizetni 180.000 (Száznyolcvanezer) forint + áfa elsőfokú és 330.000 (Háromszázharmincezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2020. május 27-én elektronikus úton közérdekű adatigényléssel fordult az alpereshez. Kiadni kérte az alperes által megkötött, 5 millió forint feletti értékű valamennyi szerződés listáját, benne a szerződő felekkel, a szerződés hatályával, tárgyával, értékével. Emellett kérte az alperest, hogy küldje meg részére, hogy mely cégek lesznek a projekt magyar alvállalkozói - a

szerződés teljesítéséhez mely alvállalkozók kerülnek igénybevételre –, ezen alvállalkozók a projekt hány százalékaért lesznek felelősek, és mekkora értékben részesülnek a beszerzés értékéből. Az alperes 2020. június 16-án küldött válaszában arról tájékoztatta a felperest a veszélyhelyzet idején az egyes adatvédelmi és adatigénylési rendelkezésektől való eltéréseiről szóló 179/2020. (V. 4.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Rendelet) 2. § (3) bekezdésére hivatkozva, hogy az adatigénylésnek 45 napon belül tesz eleget, majd 2020. július 2-án és július 13-án küldött elektronikus leveleiben arról, hogy a közérdekű adatok megismerése vonatkozó igényt nem teljesítheti.

[2] A felperes az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésére, 39. cikk (2) bekezdésére, az Infotv. 3. § 5. pontjára, 26. § (1) bekezdésére, 28. § (1) bekezdésére alapított, 2020. július 10-én előterjesztett keresetével kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a fenti adatok kiadására a e-mail címl elektronikus levélcímrre, valamint kérte az alperes perkoltségben való marasztalását. A határidőkkel kapcsolatosan előadta, hogy az alperes a Rendelet 2. § (3) bekezdésében foglalt 15 napos határidőn túl adott tájékoztatást, így az Infotv. általános rendelkezéseit kell alkalmazni, tehát az Infotv. 29. § (1) bekezdésében írt határidő elmulasztásával a 31. § (1) bekezdése értelmében okot adott a perindításra. Hivatkozott arra is, hogy az alperes a június 16-i válaszában nem vitatta a kiadni kért adatok közérdekű voltát és nem tagadta saját adatkezelői minőségét, így köteles lett volna kiadni a kért adatokat.

[3] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perkoltségben való marasztalását kérte. Előadta, hogy az alperes speciális jogi státusza révén adatkezelésre és tevékenységére is speciális szabályok vonatkoznak. Hivatkozott az Infotv. 27. § (2) bekezdés f) pontjára, valamint a vasutvonal újjáépítési beruházás magyarországi szakaszának fejlesztéséről, kivitelezéséről és finanszírozásáról szóló 2020. évi XXIX. törvény (a továbbiakban: BBtv.) 1., 2. és 13. §-aira. Ezek szerint a BBtv. rendelkezéseit a hatálybalépésekor folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kell, a beruházás megvalósítása közérdek, s a külügyi kapcsolatokra tekintettel bizonyos adatok megismerését a külgazdasági ügyekért felelős miniszter döntése szerint meg kell tagadni.

[4] Elsődleges hivatkozása szerint az alperes a Zrt. teljesítési segédjeként lát el közfeladatot, továbbá az alperes - mint a projekt kapcsán a Zrt. nevében eljáró fővállalkozó - egyes, 5 millió forint értéket meghaladó vállalkozói szerződéseket a Zrt. képviseletében köt meg, azaz a Zrt. a vállalkozási szerződésekben megrendelőként szerződő jogalany. Ezáltal ezek a szerződések - mint közérdekű adatok - a Zrt., mint az Infotv. 3. § 9. pontja szerinti adatkezelő kezelésében vannak, az alperes nem adatkezelő, így nem kötelezhető adatkiadásra. Ennek előadása mellett azonban az alperes nem vitatta, hogy a perbeli adatok a birtokában vannak.

[5] Másodlagosan arra hivatkozott, hogy az alperes összes szerződése a projekt megvalósítása érdekében kötött szerződésnek minősül. A BBtv. 2. § (3)-(4) bekezdése alapján a szerződések és az azokban foglalt adatok nyilvános megismerését a megfelelő eljárási rend betartásával és feltételekkel korlátozni kell. Az alperes a felperesi kérelmet továbbította a külgazdasági és külügyminiszternek, aki 2020. július 8-án a BBtv. 2. § (4) bekezdésén alapuló

döntési kompetenciájában a felperes teljes közérdekű adatigénylési kérelme kapcsán az adatok nyilvánosságra hozatalának elutasításáról döntött.

[6] Az ellenkérelem ismeretében a felperes fenntartotta, hogy mindkét kiadni kért adatkör vonatkozásában adatkezelőnek minősül az alperes, ennek hiányában az alperes nem küldte volna meg a külgazdasági és külügyminiszternek az adatokra vonatkozó igénylést, illetve a miniszter nem is tiltotta volna meg az adatkiadást. Hivatkozott arra is, hogy az alperes sem vitatta, hogy a birtokában vannak a kiadni kért adatok. Emellett az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezésére irányuló kérelmet terjesztett elő, mert álláspontja szerint a BBtv. 2. § (3) és (4) bekezdése sérti az Alaptörvény I. cikkét, 6. §-át és a Q) cikkét is, továbbá az Emberi Jogok Európai Egyezményének 10. §-át. Az alperes a felperes ezen kérelmének elutasítását kérte.

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, a felperest az alperes részére 38.100 forint perköltség megfizetésére kötelezte. Döntését az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésére, 39. cikk (2) bekezdésére, a 2011. évi CXII. tv. (Infotv.) 1. §-ára, 3. § 5. pontjára, 26. § (1) bekezdésére, 27. § (1) bekezdésére és a (2) bekezdés f) pontjára, 28. § (1) bekezdésére, 30. § (5) bekezdésére és 31. § (2) bekezdésére, valamint a Magyarország Kormánya és az ország Kormánya között a vasutvonal újjáépítési beruházás magyarországi szakaszának fejlesztése, kivitelezése és finanszírozása kapcsán született Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) kihirdetéséről szóló 2016. évi XXIV. törvény 2. és 3. §-aira, az Egyezmény 2. cikkének 1. pontjára, 3. cikkének 1-8. pontjaira, továbbá a BBtv. preambulumban foglaltakra, valamint a törvény 1. §-ára, 2. § (1)-(4) bekezdésére és 13. §-ára alapította.

[8] Nem találta alaposnak a felperes Alkotmánybíróság eljárásnak kezdeményezésre irányuló kérelmét, mert a BBtv. 2. § (3) és (4) bekezdése álláspontja szerint nem alaptörvény-ellenes. Abból indult ki, hogy a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való alkotmányos alapjog a korlátozható, s a BBtv. 2. § (3) és (4) bekezdései az Infotv. 27. § (2) bekezdés f) pontja által biztosított kereteken belüli korlátozást alkalmazták az adatfajták meghatározásával, a külügyi kapcsolatokra, nemzetközi szervezetekkel való kapcsolatokra tekintettel. A BBtv. hivatkozott rendelkezésének szövege világos, közérthető, megfelelő eljárásrendet és időbeli korlátot tartalmaz, továbbá megfelelnek a 2016. évi XXIV. törvénnyel kihirdetett Egyezmény 3. cikk 5-8. pontjaiban foglaltaknak, azok nem sértik az Emberi Jogok Európai Egyezményét és nem járnak a közérdekű adatok nyilvánosságához fűződő közérdek aránytalan, alaptörvény-ellenes sérelmével sem. Egyetértett a felperessel abban, hogy – figyelemmel a 179/2020. (V. 4.) Kormányrendelet 2. § (1) és (3) bekezdésére – a perindítása nem volt időelőtti, s ezt az alperes nem is vitatta.

[9] Az elsődleges alperesi védekezésben foglaltakkal szemben megállapította, hogy az alperes adatkezelő, mert a felperes által kiadni kért adatok nem vitásan megvannak az alperesnél, tehát az alperes kezelésében is állnak. A peres felek között az adatok közérdekű volta sem volt vitatott, s azok az Infotv. 3. § 5. pontja szerinti közérdekű adatoknak minősülnek. Így abból, hogy az alperes a Zrt. teljesítési segédjeként vesz részt a projektben,

illetve a Zrt. nevében, képviseletében köti meg a projekthez kapcsolódó szerződéseket, arra következtetett, hogy az alperes a per tárgyát képező adatoknak kezelője.

[10] Az alperes az adatok kiadását másodlagosan a BBtv. 2. § (3) és (4) bekezdésére hivatkozva tagadta meg, így az elsőfokú bíróságnak ennek a jogszerűségéről kellett állást foglalnia és ebben kérdésben az alperessel értett egyet. Kifejtette, hogy a törvény kötelező jelleggel írja elő az adatok keletkezésétől számított tíz évig a megismerés iránti igény teljesítésének megtagadását abban az esetben, ha a beruházással összefüggésben megkötött szerződésekben és a szerződés előkészítésével, megkötésével kapcsolatos iratokban foglalt adatok megismerése Magyarország külpolitikai, külgazdasági érdekeinek illetéktelen, külső befolyástól mentes érvényesítését veszélyezteti. A törvény ezen adatok megismerése iránti igény teljesíthetőségéről, valamint az adatok nyilvánosságra hozataláról - Magyarország külpolitikai, külgazdasági érdekeit mérlegelve, ennek során az ország Kormányának álláspontját beszerezve - a külgazdasági ügyekért felelős miniszternek biztosít döntési jogkört. A miniszter az alperes megkeresésére 2020. július 8-án adott választ, miszerint Magyarország külpolitikai, külgazdasági érdekeit mérlegelve, a Fél álláspontját is beszerezve úgy döntött, hogy nem járul hozzá a felperes közérdekű adatkérésével összefüggésben az adatok nyilvánosságra hozatalához, e döntésről az alperes 2020. július 13-án tájékoztatta a felperest. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperesnek törvényi kötelessége volt az adatkiadás megtagadása, miután a miniszter mérlegelése során az ország Kormányának álláspontját beszerezve meghozta nemleges döntését. Miután az alperes adatkezelői minősége a rendelkezésre álló adatokból megállapítható volt, ezért az elsőfokú bíróság - mint szükségtelent - mellőzte a felperes erre vonatkozó bizonyítási indítványát.

[11] Az elsőfokú bíróság a perköltség viseléséről a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján határozott, a pervesztes felperest kötelezte az alperes ügyvédi munkadíjból álló költségeinek megfizetésére, 30.000 forint + áfa összegben, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § és 4/A. §-a alapján, azt az elvégzett ügyvédi munkával arányosan meghatározva.

[12] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, elsődlegesen kérve, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet akként változtassa meg a Pp. 383. § (1) bekezdése és (2) bekezdés második fordulata alapján, hogy adjon helyt a keresetnek, így a Pp. 369. § (3) bekezdése alapján kötelezze az alperest a kért adatok kiadására. Arra az esetre, ha az elsőfokú eljárás olyan mértékű megismétlése vagy kiegészítése lenne szükséges, amely a másodfokú eljárásban nem lehetséges, kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Pp. 381. §-a alapján helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárásra és új határozat meghozatalára. Perköltségigényét az ügyvédi megbízási szerződés alapján terjesztette elő, a keresetlevél megszerkesztésére 180.000 forint + áfa, a fellebbezésre 300.000 forint + áfa, a 2021. október 7-i másodfokú tárgyaláson való megjelenésre 30.000 forint + áfa, a jegyzőkönyv kijavítása iránti kérelem kapcsán pedig 60.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjat számított fel.

[13] Abban egyetértett az elsőfokú bírósággal, hogy a kért adatok közérdekű adatok és az alperes kezeli azokat. Az ítélet többi részét azonban az Alaptörvény VI. cikk (3)

bekezdését és B) Cikk (1) bekezdését, az Infotv. 26. § (1) bekezdését, 29. § (2a) bekezdését, 30. § (5) bekezdését és 31. § (2) bekezdését sértőnek tartotta.

[14] Álláspontja szerint az alperes az adatigénylés elutasításával kapcsolatos, az Infotv. 30. § (3) bekezdésében foglalt kötelezettségét alaki és anyagi szempontból is megsértette. Elmulasztotta az objektív jogszabályi határidőt, másfelől nem adta az elutasítás érdemi indokolását, csupán annyit jelölt meg, hogy a kért adatok kiadásához a külügyminiszter a BBtv. 2. § (3)-(4) bekezdései miatt nem járult hozzá, ezért az alperes nem adhatja ki az adatokat. Ezzel kapcsolatosan a fellebbezés idézte az Infotv. 30. § (5) bekezdését, melynek értelmében, ha a közérdekű adat megismerése iránti igény teljesítésének megtagadása tekintetében törvény az adatkezelő mérlegelését teszi lehetővé, a megtagadás alapját szűken kell értelmezni, és a közérdekű adat megismerésére irányuló igény teljesítése kizárólag abban az esetben tagadható meg, ha a megtagadás alapjául szolgáló közérdek nagyobb súlyú a közérdekű adat megismerésére irányuló igény teljesítéséhez fűződő közérdeknél. Pusztán azért, mert a BBtv. 2. § (3)-(4) bekezdései lehetőséget teremtenek arra, hogy a külügyminiszter megtagadja az adatok kiadásához való hozzájárulást, nem lehet automatikusan minden erre irányuló kérelem teljesítését megtagadni, csak konkrét és valós indok alapján tagadhatja meg a külügyminiszter a hozzájárulást. Az alperes azonban nem bizonyította, hogy a külügyminiszter döntése valóban létezik, arról csak nyilatkozatot tett, de azt a perben nem csatolta, így azt bizonyítottság hiánya folytán nem lehet figyelembe venni.

[15] Annak elfogadása esetén, hogy létezik a külügyminiszteri döntés és az abban állítólag foglaltak, állította a felperes, hogy a közölt indokok nem felelnek meg az Infotv. 30. § (5) bekezdésében támasztott követelményeknek. Az alperesi indokolásból nem derül ki, hogy mik azok a külpolitikai és külgazdasági érdekek, amik miatt nem adhatók ki az adatok. Az Infotv. 31. § (2) bekezdése értelmében az alperesnek kell bizonyítania a megtagadás jogszerűségét és az indokait, ezt azonban elmulasztotta. Az elsőfokú bíróság nem kérte számon az alperestől e kötelezettségét, így ítélete jogsértő.

[16] Az elsőfokú bíróság további mulasztását abban jelölte meg, hogy nem szerzett érvényt a közérdekű adatok megismerésére vonatkozó alapjog korlátozhatóságával szemben támasztott követelményeknek. E körben idézte az Alkotmánybíróságnak az érdemérlegelés tárgyában a 29/2014. (IX. 30.) AB határozatában, valamint 2/2014. (I. 14.) AB határozatában foglalt jogi érvelését. Kimunkálta, hogy az Infotv. 27. § (2) bekezdése által szabályozott további megtagadási okok alkalmazása esetén a megtagadási okra hivatkozó adatkezelőt ugyanúgy terhelik az érdemi indokolási kötelezettséget előíró alkotmányos követelmények, mint az alkotmánybírósági határozatok által érintett esetekben. Az elsőfokú bíróság tehát a zárt adatkezelés szabályai mellett elmulasztott meggyőződni arról, hogy a külügyminiszteri döntés létezik-e, annak mi a tartalma, s a miniszter elvégezte-e a szükségességi-arányossági tesztet.

[17] Arra az esetre, ha a másodfokú bíróság a fentiek mellőzésével megalapozottnak tartja az adatkiadás miniszteri közlésen alapuló megtagadását, továbbra is indítványozta az eljárás felfüggesztését és az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezését a 2020. évi

XXIX. törvény 2. § (3)-(4) bekezdései és 13. §-a megsemmisítése és jelen ügyben való alkalmazásuk tilalma iránt, állítva, hogy azok sértik az Alaptörvény VI. Cikk (3) bekezdésében foglalt közérdekű adatok megismeréséhez való jogot, valamint az Alaptörvény B) Cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elvéből fakadó visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalmának elvét.

[18] Az információs szabadságra, mint alapvető jogra hivatkozással kifejtette, hogy a közérdekű adatok nyilvánossága és megismerhetősége gyakran előkérdése és feltétele a szabad véleménynyilvánításhoz való jog gyakorolhatóságának (34/1994. (VI. 24.) AB határozat). A közérdekű adatokra főszabályként a nyilvánosság-elv vonatkozik. A közérdekű adatokat kezelő személy vagy szervezet a közérdekű adatok megismerését proaktív módon, illetve adatigénylés alapján biztosítja (21/2013. VII. 19.) AB határozat indokolásának [35] bekezdése). Az információs szabadságot korlátozó törvényeket megszorítóan kell értelmezni, így a közérdekű adatok nyilvánosságának korlátozását kivételnek kell tekinteni (112/2004. (IV. 7.) AB határozat), arra az esetre, ha azt más alapjog érvényesülése indokolja, illetve elkerülhetetlenül szükségessé teszi. Az állami szervek zavartalan működésének a biztosítása indokolhatja az adatnyilvánosság korlátozását, de az adatkezelő diszkrecionális döntési jogkörébe utalt döntés a 34/1994. (VI. 24.) AB határozat szerint a számottevő, észszerűtlen munkateherre történő utalás révén nem válhat önkényes döntéssé, üres hivatkozássá, a nyilvánosságkorlátozás szükségessége és arányossága elsődleges. Sérelmezte, hogy a vitatott szabályozás a külügyminiszter diszkrecionális jogkörébe helyezi az adatok kiadását, ahhoz semmilyen érdemi indokolást nem kell fűznie, elég általánosságban külügyi és külgazdasági érdekre hivatkozni, a közérdekű adatok nyilvánosságához való jog érvényesülésének érdekével nem kell összemérnie, ráadásul olyan tárgyban, melyet maga a BBtv. nyilvánít kiemelten fontos közérdeknek. Érvelése szerint az alperesi eljárás az Alaptörvény I. cikkében foglalt szükségesség-arányosság teszt próbáját nem állja ki, mert nincs racionális indoka annak, hogy a tárgybeli nagyberuházás összes szerződése titkos legyen.

[19] Kifejtette továbbá, hogy a BBtv. 13. §-a a visszaható hatályú jogalkotás tilalmának megsértése okán sérti a jogállamiság elvét. A jogállamiság részét képező jogbiztonság elve megköveteli az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát, az egyes normák egyértelműségét. Így jogszabály a kihirdetését megelőző időre nem állapíthat meg kötelezettséget és nem nyilváníthat valamely magatartást jogellenessé. A következetes alkotmánybírósági gyakorlat értelmében egy jogszabály nem csupán akkor minősülhet az említett tilalomba ütközőnek, ha azt a jogalkotó visszamenőlegesen léptette hatályba, hanem akkor is, ha a hatálybaléptetés nem visszamenőlegesen történt ugyan, de a jogszabály rendelkezéseit — erre irányuló kifejezett rendelkezés szerint — a jogszabály hatálybalépése előtt létrejött jogviszonyokra is alkalmazni kell (10/2014. (IV. 4.) AB határozat indokolása, [151] bekezdés). Hivatkozása szerint a felperes adatkérésének benyújtása után született meg a BBtv., az adatkérés benyújtásakor azt nem lehetett volna megtagadni a külügyminiszter állásfoglalása alapján. A jogalkotó korlátozó szabályt alkotott, melyet alkotmányosan legfeljebb a hatályba lépés utáni adatkérésekre lehetne alkalmazni. A már folyamatban lévő ügybe való beavatkozás a jogállamiság elvét sérti, ezért indokolt annak alkotmányossági vizsgálata.

[20] Állította továbbá, hogy a tárgybeli szabályozás sérti az Emberi Jogok Európai Egyezményének 10. Cikkében foglalt szólásszabadságot és az annak integráns részét képező közérdekű adatok megismeréséhez való jogot is. A szükségesség-arányosság teszt alkalmazása mellett a Bíróság elvárja a tagállami jogalkotóktól és jogalkalmazóktól, hogy az érintett adatkérő szólásszabadsághoz és közérdekű adatok megismeréséhez való jogát figyelembe vegyék, így a vitatott szabályozás a strasbourgi sztenderdeknek sem felel meg. Így azt is indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az Abtv. 32. § (2) bekezdése alapján a BBtv. 2. § (3)-(4) bekezdését és 13. §-át nemzetközi szerződésbe ütközés okán is támadja meg az Alkotmánybíróság előtt.

[21] A másodfokú tárgyaláson arra hivatkozott, hogy az adatkérését követő jogszabály-módosításra feltehetően az adatkiadás megakadályozása érdekében került sor. Az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezése kapcsán kiemelte, hogy a jogszabály akadályozza a bírósághoz fordulás jogának gyakorlását és így sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot. A BBtv. hivatkozott rendelkezésének megfogalmazását az Infotv. 27. § (2) bekezdés f) pontjával ellentétesnek találta. Kiemelte, hogy mind a külügyminiszteri érdekmérlegelés elvégzése, mind az érintett külügyi érdekek ismeretlenek számára. Továbbra is hiányolta a külügyminiszteri döntést és a szerződő fél álláspontját tartalmazó okirati bizonyítékokat, mivel a csatolt bizonyíték egy kabinetfőnöki e-mail.

[22] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, perköltségét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdései alapján kérte megállapítani.

[23] Rámutatott, hogy a felperes fellebbezésében vitatta a külügyminiszteri döntés létezését, míg azt az elsőfokú eljárás során nem vonta kétségbe, így vitatás hiányában annak létezését az elsőfokú bíróság a Pp. 266. § (1) bekezdése alapján – helyesen – valósnak fogadta el. Emellett vitatás esetén a bizonyítás akkor sem a Fővárosi Törvényszék feladata lett volna, ugyanis a Pp. 275. §-hoz tartozó Kommentár szerint a Pp. 4. § (1)-(2) bekezdései alapján a felek eljárástámogatási kötelezettsége arra is kiterjed, hogy a perben releváns tények alátámasztására szolgáló bizonyítékokat rendelkezésre bocsássák, azaz bizonyítási indítványt terjesszenek elő. Jelen perben hivatalbóli vagy utólagos bizonyítás nem merül fel, így mindezek mellett a jogszabályoknak megfelelő a miniszteri döntésen alapuló elsőfokú ítélet.

[24] Ellenezte az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezését. A 29/2014. (IX.30.) AB határozat [46]-[47] bekezdéseit, valamint a 2/2014. (I.21.) AB határozat [25]-[27] bekezdéseit idézve kifejtette, hogy a közérdekű adatok megismerésének lehetősége nem korlátlan és feltétel nélküli, a BBtv. 2. § (4) bekezdésében foglaltak szerint Magyarország külpolitikai, külgazdasági érdekeit mérlegelve döntenek az adatok megismerhetőségéről, mely - mint megtagadási ok - az Infotv. 27. § (2) bekezdés f) pontjában is szerepel. Így a BBtv. felperes által kifogásolt 2. § (3)-(4) bekezdése csupán a Infotv. 27. § (2) bekezdés f) pontjában foglalt – alkotmányosságában kétségbe nem vont – szabályozás konkrétabb törvényi részletezése egy olyan kiemelten közérdekű beruházás kapcsán, ahol a beruházás (Projekt) megvalósulásának alapjait a 2016. évi XXIV. törvénnyel kihirdetett Nemzetközi

Egyezmény adja. A 2/2014. (I. 21.) AB határozat indokolásának [30], [36]-[38] és [54]-[56] bekezdéseit idézve rámutatott, hogy az Alkotmánybíróság az Nbtv. 48. §-át sem minősítette Alaptörvénybe ütközőnek, megerősítve, hogy nemzetbiztonsági érdek alapján, megfelelő törvényi eljárási szabályozás mellett az egyes, az államot képviselő tisztségviselők személyesen dönthessenek az egyébként közérdekű adatok nyilvánosság előli elzárásáról; s ezt a szabályt analógia útján a külügyi érdekre is alkalmazta. Jelen esetben a közérdekű adatok nyilvánosságának korlátozását törvényesnek és arányosnak állította, arra törvényben meghatározott eljárás eredményeként került sor, továbbá biztosított a hatékony bírói felülvizsgálat lehetősége is. Kiemelte, hogy a BBtv. csak 10 éves időtartamban korlátozza az adatok megismerhetőségét, azaz nem zárja ki véglegesen azok megismerését.

[25] Jelen ügyben a jogi analógia hiánya miatt nem találta alkalmazhatónak a felperes által hivatkozott 34/1994. (VI. 24.) AB határozat azon megállapítását, miszerint „közérdekű adatoknak a nyilvánosság előli elzárhatósága, a titkosítás diszkrecionális jogkörbe utalása - ahogy erre az Alkotmánybíróság a 32/1992. (V. 29.) AB határozatában (ABH 1992, 184-185.) rámutatott - önmagában alkotmányellenes, mert az a közérdekű adatok megismerésének jogát alkotmányos garanciák nélkül korlátozza,” mivel a BBtv. 2. § (4) bekezdése szerint a miniszter Magyarország külpolitikai, külgazdasági érdekeit mérlegelve – ennek során az ország Kormányának álláspontját beszerezve – dönt. A döntés tehát nem diszkrecionális jellegű, mivel azt a miniszter a törvényben meghatározott szempontok figyelembevételével hozza meg.

[26] Ugyancsak megalapozatlannak tartotta a BBtv. 13. §-ával szembeni alkotmánybírósági eljárás kezdeményezését is, álláspontja szerint a felperes tévesen értelmezte a visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalmát, ugyanis egyes új eljárási jellegű szabályok alkalmazhatók a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni (3214/2016. (X. 26.) AB határozatának [8] bekezdése). A közérdekű adatigénylés olyan eljárás, amelynek a részletes szabályait az Infotv. rendezi, illetve ebben a speciális esetben az Infotv. anyagi és eljárási szabályait a BBtv. is egyéb részletszabályokkal egészítette ki. Ebből következően nem volt alkotmánysértő és nem ütközött a visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalmába a BBtv. 13. §-a. Hivatkozott arra, hogy a Kúria több eseti döntésében is kimondta – a Jat. 15. §-ában foglalt ún. szabályozási átmenetet értelmezve –, hogy amennyiben az új jogszabályt a folyamatban lévő ügyekre is alkalmazni kell a hatályba léptető rendelkezés szerint, az a jogerős ítélettel még le nem zárt elsőfokú bírósági eljárásban figyelembe vehető (BH2016. 95.), továbbá folyamatban lévő ügyben az időközi anyagi jogi jogszabály-módosítást csak akkor kell alkalmazni, ha a jogalkotó erről kifejezetten rendelkezett. Ellenkező esetben az ügyben az eljárás megindításakor hatályos anyagi jogi jogszabály alapján kell eljárni (BH2020. 56.). Ekként a jogalkotónak van lehetősége az új normatív szabályokat a már az adott jogszabály hatályba lépése előtt megindult és folyamatban lévő jogi eljárásokban alkalmazandóvá nyilvánítani, a bíróságok pedig kötelesek ezen törvényi szabályok szerint az új eljárási szabályokat az ítélezés során az ítélet meghozatalának időpontjában figyelembe venni és alkalmazni.

[27] Hiányolta a fellebbezésből a felperes által irányadónak tartott EJEB-gyakorlat ismertetését, továbbá a 13/2019. (IV. 8.) határozatban foglalt álláspontot osztotta atekintetben, hogy a közérdekű adatok nyilvánosságának korlátozása akkor fogadható el alkotmányosan

indokoltnak, ha azt más alapjog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme kényszerítően indokolja, illetve elkerülhetetlenül szükségessé teszi - az állami szervek zavartalan működésének, a feladat-ellátás feltételeinek a biztosítása pedig ilyen alkotmányos érték lehet. Emellett azt is állította, hogy a BBtv. szabályozása tehát nem ütközik nemzetközi szerződésbe sem.

[28] A fellebbezési tárgyaláson védendő külügyi érdekként az Egyezmény – különösen a 3. cikk 7. pontja – betartását jelölte meg: azt, hogy Magyarország azt ne sértse meg. Így a magyar jognak megfelelően járt el a külügyminiszter, amikor beszerezte a Fél álláspontját, majd megtagadta az adatkiadást. Hivatkozott továbbá a 4/2021. (I. 22.) AB határozatban foglalt érdekmérlegelési mechanizmusra, melyet jelen perben is irányadónak tartott a Paksi tv. 5. §-a és a BBtv. 2. §-ának analógiája okán. A tárgyaláson a másodfokú bíróság által a Pp. 237. § (2) bekezdése és 369. § (4) bekezdése, valamint 370. § (4) bekezdése szerint adott tájékoztatás és anyagi pervezetés alapján arra a következtetésre jutott, hogy az ítéltábla a külügyminiszteri döntés ténybeli alapjait is vizsgálni kívánja, azaz a külügyminiszteri döntés háttérével kapcsolatos tényelődadásokat vár az alperestől, ezt pedig az Infotv. 31. § (2) bekezdésének túlzott, az Alaptörvény 28. §-ában foglalt értelmezési szabállyal ellentétes, túlzóan kiterjesztő értelmezésének tekintette. Csatolta a Külgazdasági és Külügyminisztérium kabinetfőnökének 2020. július 8-i e-mailjét, mely szerint a miniszter nem járult hozzá az adatok kiadásához. Kiemelte, hogy a BBtv. 2. § (4) bekezdése semmilyen alakszerűséget nem ír elő, a döntés egy közjogi tisztséget viselő politikus formalizálatlan döntése, s épp ily módon nem formalizált az ország álláspontjának megismerése.

[29] A 2020. július 8-i döntés háttérét az Egyezmény 3. cikk 7-8. pontjai, valamint az Infotv. 27. § (2) bekezdés f) pontja és a BBtv. 2. § (3)-(4) bekezdései adják, s mint arra a Kúria által is felülvizsgált Pf.20.525/2017/9. számú ítéltáblai ítélet indokolása is rámutatott, korlátozást csak törvény, s csak az Infotv. idézett bekezdése szerinti célból írhat elő. Idézte, hogy a kúriai ítélet szerinti adótitok nem vonható az Infotv. 27. § (2) bekezdésében felsorolt fogalmak alá, s az önmagában nem értelmezhető a külügyi kapcsolatokkal, nemzetközi szervezetekkel való kapcsolatokkal összefüggésben. Arra következtetett, hogy jelen perben csupán azt lehet és kell vizsgálni, hogy a külügyi kapcsolatokra tekintettel létezik-e olyan külügyminiszteri döntés, amely a nevezett érdekeket mérlegelve, a Fél álláspontját megismerve született meg, azaz a döntéshozói eljárás megfelelt-e a BBtv. 2. § (4) bekezdésében írtaknak.

[30] Az alperes további érvelése szerint a külügyi kapcsolatok, érdekek fogalma normatív, törvényi definícióval nem rendelkezik, s a döntés sem ténybeli, jogi vagy szakértői alapon nem vizsgálható felül. A bíróság ekként nem vezeti át a miniszteri végrehajtói hatalmi ág feladatait, azzal az Alaptörvény C) cikkének (1) bekezdését sértené meg. Így álláspontja szerint a másodfokú bíróság csak azt mérlegelheti, hogy a külügyminiszter rendelkezett-e olyan információkkal, melyek alapján mérlegelése szerint az adatok kiadása veszélyeztetheti Magyarország külpolitikai érdekérvényesítését. A döntés meghozatalakor a Fél hozzájárulása a kért adatok kiadásához nem állt rendelkezésre, sőt az Egyezménnyel kapcsolatos egyes, számára feltehetően kiemelkedően lényeges adatok és szerződések harmadik személyeknek történő kiadását – bár erre a törvényi rendelkezések alapján nem volt szükség – korábban írásban kifejezetten megtiltotta. A Félnek a jogszabály alapján sem az írásbeli hozzájárulás

megtagadását, sem hallgatását a magyar fél irányába nem kell indokolnia. A Fél írásbeli hozzájárulása hiányában bárminemű adatkiadás az államközi kapcsolatok megromlásához, bizalomvesztéshez, a bilaterális gazdasági kapcsolatok kereskedelemben is kimutatható megingásához vezetne. A másodfokú tárgyaláson akként ismertette a perbeli döntési mechanizmust, hogy a felperesi kérelem nyomán az első döntés az alperesé, aki azonban a mérlegelést elvégző külügyminiszter nélkül nem dönthet; a miniszter pedig figyelembe veszi az Egyezmény alapján a Fél álláspontját. Azt megpróbálta beszerezni, de az adatkiadás megtagadásakor nem állt rendelkezésre írásbeli engedély.

[31] A felperes fellebbezése alapos.

[32] A másodfokú bíróság nem értett egyet az elsőfokú bíróság keresetet elutasító döntésével.

[33] Fellebbezés nem érintette az elsőfokú ítéletnek az alperes adatkezelői mivoltának, a kiadni kért adatok közérdekű adatkénti meghatározásának, továbbá az időelőttiség hiányával kapcsolatos a másodfokú bíróság által is helytállónak talált indokait. A perben az várt eldöntésre, hogy jogszerű volt-e az adatigénylés megtagadása. Az adatkiadás korlátozhatósága kérdésében a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal szemben a felperesi álláspontot osztotta a következők szerint.

[34] Az Alaptörvény Q cikkének (2) és (3) bekezdésén, valamint 28. cikkén alapuló értelmezése szerint az Infotv. 26. § (1) bekezdésében írtaknak megfelelően a 27. § (2) bekezdés f) pontja teszi lehetővé, hogy más törvény az adatfajták meghatározásával külügyi kapcsolatokra, nemzetközi szervezetekkel való kapcsolatokra tekintettel korlátozhassa egyes közérdekű vagy közérdekből nyilvános adatok megismerését. A törvényi rendelkezés szóhasználatára szerint a korlátozás a törvényhozó lehetősége, az történhet vagy az adatfajták meghatározása mellett külön törvényi rendelkezésben foglalt tilalommal, vagy az Infotv. 30. § (5) bekezdésében meghatározott módon, az adatkezelői mérlegelésre bízva az adatnyilvánosságot, utóbbi esetben azzal a korlátozással, hogy a megtagadás alapjául szolgáló közérdek és az igény teljesítéséhez fűződő közérdek összemérésével az előbbi nagyobb súlya esetén lehet csak megtagadni az adatok kiadását. Ezen érdekmérlegelés nemcsak a pert megelőző eljárásra, hanem a perre is irányadó azzal, hogy az alperesi bizonyításnak ki kell terjednie az adatkezelői döntésen felül a megtagadás szűk értelmezése mellett végzett érdekmérlegelésre.

[35] Az Egyezmény 3. cikkének 8. pontja szerint az Egyezmény keretei között nem valósul meg Magyarország vagy az ország minősített adatát képező információ átadása. Jelen Egyezmény keretei között nem valósul meg olyan információk átadása, amelyek továbbítását valamelyik Fél államának jogrendje tiltja, vagy amelyek átadása ellentmond a Felek által aláírt nemzetközi egyezményeknek. Nem hozható nyilvánosságra és nem adható át harmadik félnek a két Fél előzetes írásbeli beleegyezése nélkül egyetlen olyan információ sem, amelyet

jelen Egyezmény keretein belül átadnak egymásnak, vagy amely annak végrehajtása eredményeként keletkezik.

[36] A BBtv. 2. § (3) bekezdése szerint, ha a Beruházással összefüggésben megkötött szerződésekben és a szerződés előkészítésével, megkötésével kapcsolatos iratokban foglalt adatok megismerése Magyarország külpolitikai, külgazdasági érdekeinek illetéktelen külső befolyástól mentes érvényesítését veszélyezteti, azok megismerése iránti igény teljesítését az adatok keletkezésétől számított tíz évig meg kell tagadni. A (4) bekezdése kimondja, hogy a (3) bekezdésben foglalt adatok megismerése iránti igény teljesíthetőségéről, valamint az adatok nyilvánosságra hozataláról - Magyarország külpolitikai, külgazdasági érdekeit mérlegelve, ennek során az ország Kormányának álláspontját beszerezve - a külgazdasági ügyekért felelős miniszter dönt.

[37] Az Egyezmény 3. cikk 8. pontja egy olyan általános szabály, mely az Alaptörvény VI. cikkének (3) bekezdésében írt, a közérdekű adatok megismeréséhez való jog sérelmével nem járhat és nem is jár. Ahhoz, mint általános szabályhoz képest a BBtv. mint lex specialis ad iránymutatást tekintetben, miként valósul meg az Egyezmény keretein belül a felek által egymásnak átadott, vagy annak végrehajtása eredményeként keletkezett adatok nyilvánosságának korlátozása a felek előzetes, írásbeli beleegyezése mellett. A BBtv. 2. § (3) és (4) bekezdése nem csupán a Fél álláspontjától és annak beszerzésétől teszi függővé az adatnyilvánosságot, hanem attól is, hogy annak birtokában a külgazdasági ügyekért felelős miniszter a (3) bekezdésben írt veszélyeztető helyzetet megállapítja-e, s miképpen dönt a kérelem teljesíthetőségéről és az érintett adatok nyilvánosságra hozataláról.

[38] Speciális a helyzet tekintetben, hogy jelen esetben nem az alperesi adatkezelő, hanem a perben nem álló külügyminiszter az, akinek mérlegelésétől függővé teszi a BBtv. az adatok nyilvánosságát. Erre a tényre azonban a felek sem a fellebbezésben, sem az ellenkérelemben nem hivatkoztak, így a másodfokú bíróság a Pp. 379. és 380. §-aiban foglalt, a kötelező hatályon kívül helyezésre alapot adó körülmények hiányában a 370. § (2) bekezdése szerinti korlátok között járt el, s a 370. § (4) bekezdése alapján intézte felhívását a felekhez. Értelmezése szerint a BBtv. 2. § (3) bekezdése bármely, az Egyezmény 3. cikk 8. pontja szerinti adat kezelőjére, így az alperesre is irányadó: ha észleli, hogy a kiadni kért adatok az ott megjelölt iratokban foglaltakkal azonosak, s azok megismerése Magyarország külpolitikai, külgazdasági érdekeinek illetéktelen külső befolyástól mentes érvényesítését veszélyeztetik, azok kiadását a keletkezésüktől számított tíz évig meg kell tagadni. Az Egyezmény 3. cikk 8. pontjában írtaknak megfelelő, a BBtv. 2. § (4) bekezdésében meghatározott döntési mechanizmus azonban nem rontja le a BBtv. 2. § (3) bekezdésében biztosított, és az Alaptörvény rendelkezésével összhangban álló rendelkezést. Abból az következik, hogy az Egyezményben foglalt kötelezettségvállalás mellett, amennyiben a kért adatok nem veszélyeztetik az ország külpolitikai, külgazdasági érdekeinek illetéktelen külső befolyástól mentes érvényesítését, azok a tízéves korlátozásra tekintet nélkül nyilvánosak.

[39] A BBtv. 2. § (3) bekezdése tehát az Infotv. 26. § (1) bekezdése és 27. § (2) bekezdés f) pontja alapján olyan, az adatnyilvánosságot korlátozó törvényi szabály, mely az

Egyezményben írt írásbeli nyilatkozatok mellett sem zárja ki az Alaptörvénynek megfelelő adatnyilvánosságot. Az Infotv. 30. § (5)-(7) bekezdéseiben írt döntés-megalapozó adatok nyilvánosságának korlátozásához hasonlóan feltételhez köti az adatkiadás megtagadását, amikor akként fogalmaz, hogy „ha” az adatok kiadása a befolyásmentes érdekérvényesítést veszélyezteti, akkor kell tíz évig megtagadni azok kiadását. Ennélfogva a magyarországi adatnyilvánosság korlátozásának – az alkotmányossági garanciák, a szükségességi-arányossági teszt, s a 34/1994. (VI. 24.), valamint a 32/1992. (V. 29.) AB határozatok mentén kialakult töretlen gyakorlat alapján – önmagában nem az Egyezményben részes felek álláspontja vagy a Miniszternek a Fél álláspontjának ismeretében tett nyilatkozata képezi alapját, hanem a perbeli bizonyításon alapuló bírói döntés. A miniszteri döntés ugyancsak nem diszkrecionális, hiszen az érdekmérlegelést nyilatkozattétele feltételeként el kellett végeznie, azonban a perben az alperesnek nem a miniszteri mérlegelés alapjait, annak helyességét kellett bizonyítania, s a bíróságnak azt nem kellett, s nem is volt lehetősége felülbírálni: a perbe vitt jogkérdés önmagában a feltételek fennálltának és veszélyeztető voltának bizonyítása volt.

[40] A másodfokú bíróság tehát – a fenti rendelkezésekkel összhangban – elsősorban nem annak bizonyítását várta az alperestől, hogy a külgazdasági és külügyminiszter valóban beszerezte-e az ország álláspontját, a miniszter megvizsgálta-e, hogy a kereset szerinti adatok nyilvánossága alkalmas-e a BBtv. 2. § (3) bekezdésében írt érdekek veszélyeztetésére. A bizonyításnak arra kellett kiterjednie, hogy önmagában a keresetben írt adatok nyilvánossága veszélyezteti-e a nevezett érdekeket. A bírósági eljárás a miniszteri, sőt a pert megelőző teljes alperesi döntési mechanizmustól független, a per tárgya annak vizsgálata, hogy objektíve fennállnak-e az adatnyilvánosságot korlátozó, az alperes által hivatkozott okok. Az alperes által csatolt bizonyíték – a kabinetfőnöki e-mail – alapján továbbra sem vált ismertté, melyek azok a külpolitikai és külgazdasági érdekek, melyek okán az adatok kiadását meg kell tagadni. Lényeges, hogy a perben a felperes nem okiratok, hanem adatok kiadását kérte, az alperes pedig azokat kezeli, arra maga sem hivatkozott, hogy a keresetben körülírt adatok ne léteznének. A nemzetközi szerződés, a nevezett Egyezmény teljesítéséhez fűződő általános kötelezettség és külpolitikai- külgazdasági érdek megjelölését a másodfokú bíróság olyan mértékben általánosnak találta, hogy abból nem vezethető le, hogy a magyar alvállalkozók neve, a teljesítésért fennálló százalékos felelősségük és ugyancsak százalékos részesedésük adatainak nyilvánossága mennyiben jár a fentiekben körülírt veszélyeztetéssel.

[41] Az alperes által a másodfokú eljárásban csatolt okirati bizonyíték kapcsán a másodfokú bíróság álláspontja az, hogy egy felperesi, jelen perbelivel azonos napon kelt, ám az alperestől eltérő adatkezelő részére megküldött, majd ezen perben nem álló adatkezelő által az alperesnek továbbított adatkiadási kérelem kapcsán tartalmazza, hogy a Miniszter a BBtv. 2. § (4) bekezdése alapján Magyarország külpolitikai, külgazdasági érdekeit mérlegelve, a Fél álláspontját is beszerezve tagadta meg hozzájárulását. Azt azonban az elsőfokú eljárás során az alperes sem vitatta, hogy a per alapja a keresetlevél mellékleteként elfekvő, a felperes által az info@bbproject.hu címre megküldött adatigénylés, s azt sem vitatta, hogy ezen adatigénylés címzettje maga az alperes. Az adatkérő azonossága, a kérelem kelte és a fenti jogszabályi hivatkozás azonossága mellett sem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy a más adatkezelőhöz címzett, majd az alpereshez továbbított kérelem tartalmában azonos a perbeli kérelemmel, így a miniszteri megtagadás tárgya és tartalma is

ismeretlen, ekként az sem bizonyított, hogy a Miniszter jelen kereset tárgyát képező adatokkal kapcsolatban szerezte be a Fél álláspontját, s tett nyilatkozatot.

[42] Egyetért a másodfokú bíróság az alperessel annyiban, hogy nincs jogi definíciója sem a külpolitikai, sem a külgazdasági érdekeknek, s a BBtv. alapján sem a kínai álláspont beszerzésére, sem a miniszteri döntésre vonatkozóan nincs alakszerűségi vagy eljárási szabály.

Ez azonban sem a bizonyítandó tényeket, sem az alperesre háruló bizonyítási kötelezettséget nem változtatja meg. Emellett az alperes csak arra hivatkozott, hogy a Fél részéről hozzájárulás nem áll rendelkezésre, ám kifejezetten a keresetben írt adatok tárgyában megtagadó, tiltó nyilatkozat sem. Így a befolyásmentes érdekérvényesítés veszélyeztetése továbbra sem bizonyított.

[43] A 4/2021. (I. 22.) AB határozat indokolásának [43]-[48] pontjaiban foglalt irányadó álláspont mellett hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy jelen perben az Egyezmény 3. cikk 8. pontja szerint – szemben a hivatkozott alkotmánybírósági határozat tárgyával – nem merültek fel minősített adatok, s az AB határozat indokolásának [67] pontja is hangsúlyozza, hogy a Projekt törvény adatnyilvánosságot korlátozó rendelkezései csak egyes üzleti, műszaki és döntés-megalapozó adatokra terjednek ki, s a továbbiakban az Alkotmánybíróság ezeket vetette össze a megjelölt két védendő értékkel: a nemzetbiztonsági érdekekkel és a szellemi tulajdonhoz fűződő jogokkal ([69] és [81] pont) – ez pedig jelen per tényállásától jelentősen eltér.

[44] A fenti indokok alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet – a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdés a) pontja alapján, tárgyaláson elbírálván – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és az alperest a kereset szerint kötelezte a kért adatok kiadására.

[45] Mivel a felperes az adatkiadás megtagadása esetére tartotta fenn indítványát, az elsőfokú ítélet megváltoztatása okán a másodfokú bíróság az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezése iránti kérelem további vizsgálatát mellőzte. E vonatkozásban csupán utal arra, hogy az elsőfokú bíróság még a kereset elutasítása mellett is helyes indokok alapján határozott a kérelem elutasításáról, a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet indokolásának [11] pontjában írtakkal egyetért, annak hangsúlyozása mellett, hogy a BBtv. vitatott rendelkezései nem ütköznek sem az Alaptörvénybe, sem az Emberi Jogok Európai Egyezménye 10. cikkébe, és – mint azt az alábbiakban kifejti – a bíróság előtti igényérvényesítés során az alperesre háruló bizonyítási teher mellett az Infotv. 27. § (2) bekezdés f) pontjában írt törvényi korlátozás nem vezet arra a következtetésre, hogy a közérdekű, illetve közérdekből nyilvános adatok kiadására vonatkozó, akár megalapozott miniszteri döntés további alperesi bizonyítás hiányában automatikusan az adatnyilvánosság korlátozásához vezet. A másodfokú bíróság a visszaható hatályú jogalkotással kapcsolatos felperesi aggályokat sem osztotta, hiszen a 2020. május 28. napján – azaz a pert megelőző kérelem alperesi kézhezvételét követő napon – hatályba lépett BBtv. 13. §-a a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 15. § (1) bekezdésével összhangban, az abban megengedett eltérés mellett rendeli a BBtv.-t alkalmazni a folyamatban lévő eljárásban.

[46] Az Itv. 57. § (1) bekezdés o) pontja szerint tárgyi illetékmentes eljárásban a másodfokú bíróság a felperes által csatolt költségjegyzékben a Pp. 81. § (1) és (5) bekezdése szerint felszámított perköltség viseléséről a Pp. 83. § (1) bekezdése szerint határozott. A felperes hivatkozott arra, hogy zárt adatkezelésre alkalmas módon csatolta az elsőfokú eljárásban az ügyvédi megbízást, azonban az nem fellelhető. Mindemellett a költségjegyzékben mind az első-, mind a másodfokú eljárásra vonatkozóan felszámított perköltség arányos a jogi képviselő által elvégzett munkával, annak összege nem eltúlzott. A felperes jegyzőkönyv kijavítására irányuló kérelmét a másodfokú bíróság a 2021. november 11-i tárgyaláson elutasította, így az erre vonatkozóan felszámított 60.000 forint + áfa költségen felül a Fővárosi Ítéltábla az alperest a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja szerinti perköltség megfizetésére kötelezte.

Budapest, 2021. november 25.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Karaszi Margarita s.k.
előadó bíró

Dr. Mózsik Tímea s.k.
bíró